

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XIV

P a ř í ž
léto 1983

Číslo 4

...na svátek apoštolů Petra a Pavla, léta Páně 983

23. dubna tr jsme oslavili svátek sv. Vojtěcha, hlavního patrona pražské diecéze a českého zemského patrona. První pražský biskup české krve však je ve velké úctě také v sousedním Polsku a skoro se nabízí jako jeden z možných spojovacích článků mezi Poláky, Čechy a Slováky. Jméno dnešního sv. Otce je vlastně odvozeninou od jména Vojtěch (Wojtyła) a nevlastní Vojtěchův bratr Gaudentius (Radim) byl prvním arcibiskupem v Hnězdně (zal. papežem Silvestrem II. v r. 1000). Spolu vstoupili do benediktinského kláštera v Římě, spolu putovali do Čech v r. 992, spolu podnikli misijní cestu do Pruska, kde Vojtěch zahynul mučednickou smrtí 23. 4. r. 997, ostatní se však bez újmy vrátili do Polska. Tehdejší Prusové samozřejmě nebyli národem slovanským, ani germánským, ale baltským, s jazykem blízkým dnešní litevštině. Vymizeli postupně před koncem 17. století.

Letošní svátek sv. Vojtěcha nám však připomíná ještě jinou událost z jeho života - totiž jeho biskupské svěcení ve Veroně, na svátek sv. apoštolů

Petra a Pavla, roku 983, tedy před tisíci lety. Toto výročí je důvodem, proč se tradiční symposium Křesťanské Akademie bude letos konat právě ve Veroně a jeho tématem bude samozřejmě osobnost a dílo sv. Vojtěcha.

Pro nás, kteří žijeme ve Francii, je jistě zajímavé to, co víme o návštěvě sv. Vojtěcha ve Francii. Prof. Frant. Dvorník ve své knížce "Svatý Vojtěch" píše, že Vojtěch šel do Francie pravděpodobně pěšky z Mohuče, kde čekal na zprávy z Čech, aby mohl rozhodnout mezi cestou zpět do své pražské diecéze a misijní cestou do Pruska, která se nakonec uskutečnila a která jej stála život. Píše, že tato první v dějinách zaznamenaná pouť Čecha do Francie, vedla Vojtěcha ke hrobu sv. Martina v Toursu, potom ke hrobu sv. Diviše u Paříže (tedy - St Denis), sv. Benedikta ve Fleury a Saint Maura. Odtamtud se znovu vrátil do Mohuče a z Mohuče pak pokračoval do Polska, kde založil - jak se zdá - benediktinský klášter v Tremšíně a jeho opatem se stal Anastáz, kdysi opat kláštera břevnovského, rovněž založeného Vojtěchem (993).

Zdá se že byl i jinak nábožensky činný a že jeho krátký pobyt v Polsku zanechal skutečné, trvalé stopy /když pomíneme početné legendy, podle kterých Vojtěch prošel určitými místy a vykonal tam různé nábožensko-misijní činy/.

Jedno je jisto: Vojtěch byl muž evropského formátu, skutečný apoštolský duch (i Maďaři si jej váží jako svého zemského patrona). Stýkal se s mocnými tohoto světa, byl přítelem mnoha významných mužů své doby v církvi i v říši a zanechal hluboké stopy v dějinách národů, které sídlí mezi Baltským mořem a Panonií. Zemřel vlastně jako exulant - vyhnanec ze své vlasti, po úplném vyhlazení celé své rodiny. Nevíme mnoho o tom, jak nesl tuto těžkou životní ránu. Víme ale, že svůj pobyt v cizině naplnil smysluplnou, horlivou prací pro Krista a jeho církev.

Jeho nucený odchod z domova neznamenal udušení jeho elánu a snah o prohloubení křesťanského života mezi lidem, ale znamenal rozšíření jeho působení i na okolní národy.

Staletá polská tradice připisuje Vojtěchovi též autorství nejstarší polské náboženské písně Bogurodzica ... zdá se jisté, že píseň skutečně pochází z 2. poloviny 10. století ... (Fr. Dvorník)

Kancionál

*Ve starém klášteře, jenž v kraj se dívá,
je kancionál pokryt plísní, prachem, -
čtyři sta let šlo přes tu knihu vachem
a cizí mnich z ní slova nezaspívá.*

*Jen západem když slunce zahořívá
a do knihovny padne v mihu plachém,
ten starý zpěvník oblévá se nachem,
pak zvolna zas a krvavě se stmívá.*

*Čtyři sta let ta kniha tak tu leží!
Nach zvenku na ni padal od požárů,
ryk, lomoz zbraně otřásal tou věží,
kraj tonul v krvi, já sot ryčel zbůjný
- v prachu, plísní, ve křivdě a zmaru
tu něma leží píseň "Pomiluj ny!"*

(Josef Václav Sládek)

Zajímavosti z domova i ze světa

Česká Národní kaple Panny Marie Hostýnské bude slavnostně posvěcena v americké národní svatyni *Neposkvrněného Početí Panny Marie* v hlavním městě Spojených Států Severoamerických, Washingtonu D.C.

Je vystavěna ke cti prachatického rodáka, Jana Nepomuka Neumanna, svatořečeného sv. Otcem Pavlem VI. v r. 1977. Kaple se nachází v největší z celkem 57 kaplí a oratoří basiliky a je to osmá národní kaple v ní. Stavba a umělecká výzdoba stála okolo 600.000,- \$ a její posvěcení bude velikou událostí. Očekává se velká účast biskupů, kněží a věřících. Má se zúčastnit i pražský arcibiskup kardinál Tomášek a pozván je také prezident USA Reagan, který by měl promluvit v předvečer posvěcení kaple, tj v sobotu 25. června tr. Hlavní slavnostní bohoslužby se budou konat den nato, v neděli 26. června v poledne.

Model sochy sv. Jana Nepomuka Neumanna v České národní kapli

Sjezd našeho římského střediska *VELEHRAD* se bude letos konat ve Veroně ve dnech 22. a 23. srpna. Hned po něm se koná *symposium Křesťanské Akademie o sv. Vojtěchovi*, který byl, jak už píšeme v úvodním článku, vysvěcen ve Veroně na biskupa dne 29. června 983, tedy před 1.000 lety.

Jistě se přitom dovíme leccos "z první ruky" o průběhu posvěcení naší kaple ve Washingtonu, kam jistě pojedí i nám dobře známý český biskup Msgr Škarvada, hlavní organizátor sjezdu ve Veroně.

Stále se neví nic přesnějšího o pěti zatčených františkánech v Československu, jejichž jména proběhla začátkem dubna také francouzským tiskem. Spolu s nimi policie vyslýchala několik desítek přátel a sympatizujících, kteří potom byli propuštěni. Zdá se, že zatčení žili v jakési ilegální řeholní komunitě, která přitahovala mimo jiné

ty z mladých lidí, kterým nestačí ani bezduchá ideologie, ani pouhý konzumní život (ostatně v našich vlastech dosti skromný).

Mezi kostely, určené pařížským kardinálem arcibiskupem Msgre Lustigerem za poutní místa k dosažení odpustků *Milostivého léta 1983*, které zahájil sv. Otec Jan-Pavel II. v březnu v Římě, patří kromě našeho kostela *St Ignace* také blízká kaple *Zázračné Medailky* i kostel *St Sulpice*, vlastně farnost, ve které se nachází jak *St Ignace*, tak naše Česká Katolická Misie.

Už sedmdesátiny oslavil v exilu žijící opat břevnovského kláštera benediktínů, založeného samým sv. Vojtěchem v r. 993, *Dr Anastáz Opasek*, velmi činný ve mnoha směrech a hlavně prostřednictvím všeho, co se děje kolem díla *Opus bonum*. Srdečně blahopřejeme!

Slavnost se konala za hojné účasti v západoněmeckém opatství Rohr, kde *Dr. Opasek* v současné době žije.

Text buly, jíž se vyhláší Milostivé léto a text osobního dopisu sv. Otce kardinálu Tomáškovi při příležitosti zákazu politické činnosti kněží vydala Křesťanská Akademie v Římě. K dostání na adrese České Katolické Misie v Paříži.

Hezké vydání "Bible pro mládež", velkého formátu a se mnoha barevnými ilustracemi, je k dostání na adrese České Katolické Misie v Paříži. Cena 90,-FF.

RADIO NOTRE-DAME 88,15 MHZ vysílá

česky	každé pondělí	mezi 19H30 a 20H
slovensky	každý pátek	" " "

ČETLI JSME KNIHU

(A. Solženicyn, *Archipel Gulag III*, vydala Konfrontace Curych 1982)

Vzali to pouští na severozápad. Ve dne leželi, šli v noci. Na vodu nikde nenarazili. Dušečkin už po týdnu nechtěl vstát: "Stejně nepůjdu. Zapíchni mě a vypij si mou krev!"

Moralisté! Jaké rozhodnutí je správné? Kudlovi se také dělá černo před očima, Dušečkin stejně umře, proč by měl zahynout i Kudla? Ale co když brzy najdou vodu, jak potom bude celý život vzpomínat na Dušečkina? Kudla se rozhodl: ještě půjdu vpřed, když se ráno vrátím bez vody - zbavím ho utrpení, nemusíme zahynout oba. Kudla se co noha nohu mine vydal k sopce, uviděl rozsedlinu a v ní - jako v těch nejfantastičtějších románech - vodu! Skutálel se dolů a pil a pil! (Teprve ráno uviděl pulce a řasy). S plným termoforem se vrátil k Dušečkinovi: "Přinesl jsem ti vodu!" Dušečkin nevěřil a pil - a nevěřil (za ty dlouhé hodiny se mu zdálo, že pije ...).

Příští noci překročili jakýsi hřeben a sestoupili do zaslíbeného údolí: řeka, tráva, křoví, koně, život. Za tmy se Kudla připlížil ke koním a jednoho porazil. Krev pili přímo z rány. (Obránci míru! Toho roku jste hlučně zasedali někde ve Vídni nebo ve Stockholmu, srkali jste brčkem koktejly. Napadlo vás, že spoluobčané veršotepce Tichonova a novináře Erenburga pijí krev koňské mršiny? Nikdo vám nevyložil, že tohle je sovětské pojetí míru?)

Dál často potkávali potůčky a jezera. Už *měsíc* byli na útěku! Říjen se chýlil ke konci, začalo být chladno. Našli zemljanku, ubytovali se v ní. Netroufli si odejít z bohatých končin. V tom, že se tady zastavili, v tom, že je nepřitahovalo rodiště, že jim tam nekynul klidnější život - v tom byla marnost a bezcíllost jejich útěku.

V noci přepadávali blízkou vesnici, jednou ukradli kotel, podruhé vylámali dveře v komoře a ukradli mouku, sůl, sekeru, nádobí. (Uprchlík se, stejně jako partyzán, uprostřed všeobecného klidu brzy stane zlodějem...). A jednou odvedli z vesnice krávu a v lese ji porazili. Tu však napadl sníh a tak museli neustále sedět v zemljanice, aby nezanechali stopy. Sotva se Kudla vydal pro rošτί, spatřil ho hajný a hned začal střílet. "To vy jste ti zloději? To vy jste ukradli krávu?" Blízko zemljanky se našly stopy krve. Odvedli je do vesnice, posadili, zamkli. Lidé křičeli: "zabít je na místě, bez lítosti!"

Ale z okresu přijel vyšetřovatel s kartičkou všesvazového pátrání a oznámil vesničanům: "Výborně! Chytli jste pořádné politické bandity, to nejsou obyčejní zloději!"

A všechno bylo najednou jinak. Nikdo už nekřičel. Majitel krávy, byl to Čečenec, přinesl zatčeným chléb, skopové a dokonce peníze, které Čečenci dali dohromady. "Ech, kdybys byl přišel a řek', kdo jsi, dal bych ti všechno

sám," povídá. (Není důvodů o tom pochybovat, to je Čečen-
cům podobné). A Kudla se rozplakal. Po tolika letech kru-
tosti srdce soucit nevydrží.

Z přednášky pana Pešky ke stočvacátému výročí narození
a šedesátému výročí úmrtí Louise Légera, jímž začíná
skutečná slavistika ve Francii

Důležitým momentem bylo setkání Légerovo s Fričem, kte-
rý byl ve Francii v exilu. Spolu připravili vydání sbor-
níku *La Bohème*, do kterého mezi jinými přispěl i "Charles"
Sabina.

Léger se v té době stýká s Palackým, Riegrem a dostal
se také do styků s Rusy a Poláky, žijícími ve velkých spo-
rech. Znal i velkého biskupa Strossmayera a přes něj se
dostal do styku se Slovaný na Balkánu. Mnoho cestoval, v
r. 1882 byl i v Moskvě a tak není divu, že při této úžas-
né aktivitě nebyl hned také vědcem s originálním, vlastním
příspěvkem k dějinám Slovanů. Zato zprostředkoval veliké
množství informací a vůbec materiálu všeho druhu Francou-
zům, pro které tenkrát svět Slovanů byl něčím velmi vzdá-
leným (a ostatně i dnes je zde ještě mnoho příležitostí
k solidní práci pro každého opravdového zájemce).

Léger řídil v r. 1871 v Praze časopis *La Correspondence
Slave*, založený Pinkasem a stýkal se tam se mnoha nám dnes
dobře známými Čechy, mj také s Nerudou.

Významným činem bylo vydání knihy *L'Histoire de l'Autriche
-Hongrie*, která se dočkala několika vydání, naposled ješ-
tě po r. 1918. Bylo to totiž první souborné dílo tohoto
druhu ve Francii. Vůbec toho vydal (L. Léger) velmi mnoho.

Je to doba vzájemného poznávání, zhruba až do války. A je nutno připomenout, že "obyčejný" tisk o nás tehdy psal skutečné nehoráznosti.

Nesporně velikou událostí na poli vzájemných styků je Légerův pamflet "La liquidation de l'Autriche-Hongrie", kde se L. Léger vyslovuje velmi jasně pro vytvoření samostatného "Českého království nebo republiky" (a to už v r. 1915!!), v době, kdy naše budoucnost byla ještě zahalena rouškou neznáma a nejistot.

V pozdější době byl profesorem rusistiky na Collège de France a zemřel 30. dubna 1923, tedy před 60 lety. Při jeho pohřbu mluvil známý překladatel H. Jelinek, který náležitě ocenil přínos tohoto skutečného průkopníka vztahů mezi našim národem a Francií.

panu Peškovi (který je na tomto terénu opravdu "doma" - jak řekl, má bustu L. Légera ve své kanceláři ve Slovanském Institutu!) za jeho velmi zajímavou přednášku srdečně děkujeme!

V květnu a červnu si připomínáme

- 6.5. 1903 zemřel na Vyšehradě B.M. Kulda, spisovatel, buditel a sběratel nár. pohádek a písní
- 7.5. 1973 zemřel v New Yorku český spisovatel a diplomat E. Hostovský
- 8.5. 1903 zemřel malíř Paul Gauguin
- 9.5. 1823 byl veliký oheň v Hoře Kutné, který se stal skrze jednu tulačku, kdežto shořelo 129 domů, 4 dvory, 8 stodol, kostel Matky Boží na Náměti a čtyři osoby uhořely. Bože, rač od takového pádu budoucně milostivě chrániti
- 14.5. 743 Vlasta a jiné děvky, české Amazonky, kteréž za sedm let českou zemi hubily a muže mordovaly, od mužův na hlavu poraženy a všechny napořád zmordovány jsou
- 16.5. 1868 byl položen základní kámen k Národnímu Divadlu
- 23.5. 1618 začala Pražskou defenestrací třicetiletá válka
- 26.5. 1303 korunovace Alžběty Rejčky, manželky Václava II., který tak získal polskou královskou korunu
- 28.5. 1883 se narodil český dirigent Václav Talich

- 1.6. 1968 rozhoduje ÚV KSČ o svolání mimořádného sjezdu strany na 9. 9. 1968
- 2.6. 1083 Bořivoj, syn českého krále Vratislava, vniknul ve službách císaře Jindřicha do Říma a zajal papeže Řehoře VII.
- 14.6. 1798 se narodil v Hodslavicích na Moravě F. Palacký
- 15.6. 1483 začal se veliký mor v Čechách. Král Vladislav ujel před morem a v Třebíči, jako člověk mladý kratochvílil
- 20.6. 1968 začalo na území naší republiky cvičení vojsk Varšavské smlouvy
- 25.6. 1933 zemřel Kamil Hilbert, dovršitel stavby chrámu sv. Víta v Praze
- 27.6. 1968 vychází v Literárních Listech proslulý manifest "2000 slov", kterým se tentýž den zabývá jak ÚV KSČ tak Národní shromáždění

I takto lze pomáhat!

Liebe Briefmarkenspender!

Ein recht herzliches Vergelt's

Gott für Ihre Briefmarkensendung

MISSIONS-PROKUR
DER OBERDEUTSCHEN

JESUITENPROVINZ

Briefmarkenabteilung

Všechny známky, které nám přijdou na dopisech - ale také všechny známky, které nám sami pošlete na adresu naší České Misie, nakonec skončí v ústřední "Missions-Prokur" německé jezuitské provincie, která nám právě odepsala děkovným dopisem za naši poslední zásilku.

Za minulý rok se za nasbírané známky utržilo celkem 60.000,- marek (zhruba 180.000,- FF!), které byly vydány na misijní potřeby v Indonézii (např. střecha jednoho kostela, výuka katechetů nebo nákup jednoho jeepu pro misionáře v Assamu).

NEZAHAZUJTE ZNÁMKY Z DOPISŮ - POŠLETE NÁM JE!

Nezáleží vůbec na tom, o jaké známky jde; důležité je jenom následující:

- aby nebyly poškozené (např. násilným odtrháváním a pod)
- aby nebyly odlepené - nejlepší je, když je odstříhnete i s podložkou asi tak centimetr okolo známky.

Všechno prochází nejdříve třídírnou, kde se vyberou známky cennější, a potom jde zbytek na váhu (!) obchodníkům, kteří z nich dělají sáčky, které dostanete pak koupit kdekoliv v Paříži jako suvenýry a nabídku hlavně mladým sběratelům.

**TÍMTO ZPŮSOBEM MŮŽETE I VY PODPOŘIT
MISIJNÍ ČINNOST CÍRKVE!!!**

Ptají se mistra na stavbě:

- *Všem spočívá podle vás, soudruhu, výhoda nové technologie ve stavebnictví - např. velkých panelů, které nahradí až 200 cihel najednou?*
- *Mno... zamyslí se mistr... v první řadě v tom, že panely nemohou zaměstnanci pronést v aktovce domů.*

Polské počty

*3 Poláci - ustavují ilegální organizaci
10 Poláků - partajní schůze
10.000.000 Poláků - malá skupina extremistů*

→ SETKÁNÍ MLADÝCH V ROHRU

→ o Svatodušních svátcích je vhodnou příležitostí setkat se s mladými Čechy z Německa, Rakouska i odjinud. Otec Kolář má v autě ještě 2 místa. Přidá se někdo?

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník ...*

pan Dvořáček J.	75010	PARIS
paní Kudláček A.		ARLINGTON/USA
pan Lipský L.	68100	MULHOUSE
paní Maillon G.	92000	PLESSIS-ROBINSON
pan Nedopita F.	91200	ATHIS MONS
paní Pemišková Z.	1080	BRUXELLES/Belgie
pan Valenta P.	75008	PARIS
paní Verschueren	2690	TEMSE/Belgie

Na Oběžník a Českou Katolickou Misii přispěli

Anonym 6x	Bernhard	Boucher	Bouchval	Borská
Benák	Dolečková	Filo	Fiedler	Forget
Gavard	Gottwald	Holeček	Choutka	Jandl
Kohle	Kříž	Kubů	Komárek	Fischmeister
Lobkovicz	Lowy	Lafont	Prantl	Rezek
Riegel	Roubal	Starý	Streitzig	Svanda
Šmíd	Tyce	Vanicek	Verliac	Vrla
Zouhar				

Všem dárcům bez rozdílu upřímně PÁN BŮH ZAPLATĚ !

Nemenším díkem jsme zavázáni také všem těm, kdo pravidelně a nebo i jednou za čas přispívají na náš fond solidarity, který právě v těchto týdnech natolik "nabral na váze", že můžeme připravovat ještě jednu vlnu zásilek těm, kterým pomáháme!

- o Starý český zlepšovák na zhodnocení československé koruny se prý bude moci brzy uplatňovat s úspěchem i ve Francii:

Do každéjednofrankové mince se vyvrtají dvě dírky a potom se to bude prodávat jako knoflík za dva franky!

Náš program:

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci v kapli domu

CENTRE SÈVRES, 35, rue de Sèvres
75006 PARIS (metro Sèvres-Babylone)

→ nerušte pozdním příchodem - buďte přesní

Po mši sv.: Pravidlená setkání v sále č. 5. v přízemí domu s kulturně-náboženským programem

Na květen a červen jsme připravili:

7. května - plánovaný program na poslední chvíli vypadnul, pokusíme se jej nahradit něčím jiným (např. náboženským filmem, nebo záznamem rozhovoru o mladých lidech v Československu, který vysílala Svobodná Evropa v březnu)
21. května - bude našim hostem *otec J. Gasparik*, vedoucí slovenské duchovní správy v celé Francii. Po mši svaté, při které zastoupí nepřítomného otce Koláře, k nám promluví o své práci a o životě našich slovenských bratří ve víře, kteří nám jsou ze všech Slovanů nejbližší. Velmi se radujeme z tohoto gesta dobré vůle výpomoci - přijďte všichni!
4. června - POZOR - ZMĚNA!!!

V tento den se bude konat náš předprázdninový prodej českých knih a gramodesek, původně plánovaný na květen.

NEZAPOMEŇTE SI POZNAČIT - NEZAPOMEŇTE PŘIJÍT!

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15,- FF

Editeur responsable: P. Petr K o l á ř S J 35, rue de Sèvres 75006 PARIS
tél. 544-58-91

Les abonnements par chèque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris